

కవిత కౌముది

నాలుగో పాదం

ఢాట్లు దేవదానం రాజు

రెప్పులు మూయని ఎదురుచూపులు
 అప్పాయతల పులకరింపుల కోసం
 ఒక ఆత్మీయ కరచాలనం కోసం
 విమోచనానంతర జీవన శకలం
 మూలగది మాధ్యమంగా
 చిన్ని ప్రపంచంలో కూరుకుపోతూ.
 తడిలేని కళతప్పిన
 ముడతల కడాభరు మజిలీ.
 ప్రవాసాలు, వాటాల మధ్య అస్తిత్వ నిరాకరణ
 ఆఖరిపాదంలో చీదరింపుల పర్యం.
 కాలప్రవాహాపు ఎదురీత
 పరాయితనాన్ని మోస్తున్న ఘుఢియలు.
 అరిగిపోయిన చందనపు కొయ్య
 ముసలి కంపుల దైన్యం.
 రాటుదేరిన కొరడా దెబ్బలు
 ఘుజం నలిగిన బతుకులు
 తలమీద దుఃఖభారాలు
 అనంతానంతమైన అనుభవాలు..!

మందులు మాకులు వద్దు
రోజూ వచ్చి కాసేపు మాట్లాడరా, అబ్బాయ్..!!

యానాం దగ్గర పిల్లంకలో ఫైసుగ్గలు టీచర్గా పసిచేస్తున్న శీ దేవదానం రాజుగారు ఎం.ఎ(ఎక్సామిన్స్) , ఎం.ఎ(తెలుగు) , ఎం.ఇ.డి డిగ్రీలు చేశారు. ఇంతవరకూ నాలుగు కవితా సంకలనాల్ని, ఒక కథా సంపుటాన్ని ప్రచురించారు. యానాం చరిత్ర గురించి ఒక పుస్తకం రాస్తున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని అనేక కవిసమ్మేళనాల్లో పాల్గొనడంతో బాటు, కీలి 'వానరాని కాలం' అనే కవితా సంపుటికి సరసం అవార్డు, 'మట్టికలలు' సంకలనానికి ఆంధ్ర సారస్వత సమితి అవార్డు లభించాయి. 'సుజనరంజని' కోసం అడిగిన వెంటనే కవిత పంపించినందుకు వారికి సిలికానాంధ్ర కృతజ్ఞ తలు తెలియ చేస్తోంది.

వెప్రిల్ ల న, కాలిఫోల్మియా, లివర్ మోర్ దేవాలయంలో సిలికానాంధ్ర నిర్వహించిన శీపార్థివ ఉగాది ఉత్సవం - స్ఫుర సాంహీతీ సమ్మేళనం లో పాల్గొన్న కవులు చదివిన, చివరి విడత, స్పీయ కవితలు -

ఆంధ్రుల ప్రతిజ్ఞ

-మృత్యుంజయుడు తాటిపొమల

వసంత హేల ప్రతిచేట పూలు విరియ
చెట్లు చిగుర్చే ప్రకృతి కాంత మెరియ
పార్థివ ఏతెంచెగ పండగ జరుపుకుండా!
ఉగాది పచ్చడి తీంటూ ఒక ప్రతిన చేద్దా!
రండి! పంచాగ్రష్టవణంతో జతగా ఐక్యత ప్రకటించా!
కన్నబిడ్డలే ఇంటిలోన అడ్డగోడ కట్టగ
వేరు కుంపటికై పోరు పడగ చూసి

తెలుగుతల్లి మనసు తల్లడిల్లింది
 మన మాతృమూర్తి గొంతు మూగబోయింది!
 కోర్కెలీడేర్జు కోసెటిరాయడు - హరి మీవాడు
 జ్యోతిర్లింగ శ్రీశైలం మల్లడు - హరుడు మావాడు
 దేవుళ్ళను విడద్దిద్దామా? వర్షాలు కడదామా?
 రాజమహాంద జనిత కవితయ భారతం మీకు
 ఏకశిలలో విరచించిన పోతన భాగవతం మాకు
 కావ్యాలు పంచుకుండామా? చరిత రెండుగ చీలుద్దామా?
 చెఱుకులు విసిరే సినారె గజశ్శు మావి
 అమృతం కురిసిన బాలగంగాధర రాత్రుశ్శు మీవి
 పంపకాలకు కూర్చుండామా? పాశ్శు పంచుకుండామా?
 తేనెలూరగ తేట తెలుగైననేమి
 యాస ప్రాసతో సాగే తెలంగాణ భాషైన ఏమి
 రెండు కన్నులలోన ఏ కన్న మిన్న? చెప్పురా ఓ అన్న?
 కూచిపూడి మనది, కృష్ణాస్రీ కోయిల గీతాలు మనవి
 కదనాలు తొక్కిన శ్రీధరంగం కవనాలు మనవే మరి
 గద్దర్ పాటలలోని ఆకలి అరుపులు
 మన సోదరులందరివే
 ప్రపంచంలో సాటిలేని పంచెకట్టురా మనది
 గట్టు పెట్టే మట్టి గడ్డ కాదురా ఇది
 చిత్తశుద్ధిగ పనిచేయ ఏకంగ మనలేమా?
 ఉగాది పచ్చడి తింటూ మనం ప్రతిన చేద్దాం!
 రండి! పంచాగ్నిశవణంతో జతగా ఐక్యత ప్రకటిద్దాం!

పంచె

‘సున్ధాసి’

పంచె కట్టి పరుగు తీయలే మటంచు,
 పేంటు కట్టిన జనులు గోతిలో పడరె?

[Click here to watch Video](#)

పరుగులెట్టి పాలు త్రాగే కన్న
 నిలిచి సుఖముగా నీళ్ళు త్రాగ వలదె?
 పంచె జారిన మాన భంగమను భీతితో
 పంచె కట్టమనుచు జనులు పలుక,
 "పంచె కట్టు తీరు తెలియదు మీ" కనుచు
 పంచె కట్టించిరి సిలికానాంధ్ర జనులు.
 పంచె కట్టు మా హక్కునుచు ఉత్తరాది
 "పాండు మీకేమీ తెలుసు"నుచు దక్కిణాది
 పంచె కట్టే మనజాతికి కట్టును
 మాట విలువ గనరు మూడు జనులు.
 తొడుగు కున్న పంచెలు వచ్చేనిపుడు,
 సులభమాయె బతుకు పురుషులకును ,
 తొడుగుకున్నదే యని తెలియనే రాదురా ,
 తిలకించిన మానవాళి కిపుడు.
 పంచపాత్రలోని పంచామృతములను
 పంచె ధరియించకనే గోల వచ్చు,
 కాని, సిలికానాంధ్ర సభలలోన
 పంచె కట్టనివాడు పాలుగొనడు.
 పంచెకున్న విలువ బహు విధములన్న ..
 పలురీతి తలపాగ చుట్టువచ్చు
 లేకనంగ వస్త్రముగ దాని మలచవచ్చు
 జోడించి కప్పుగొనగ, చలి పారిపోవు. !
 మనము యారాధించు పురుష దైవములు
 సకల మతముల దేవతా మూర్తులంత
 కట్టినది అనాదిలో పంచె కాదె?
 నాటి దేవతా మాన రక్ష మన పంచె మూల రక్ష.
 పంచె కట్టే కద శ్రీకారముంజాట్టే
 పంచమవేదమునకు, నన్నయ్యభట్టు,
 శీవిగా పంచె కట్టి కిరీటమ్ము పెట్టి,
 భువన విజయమ్మున నలరె కృష్ణ రాయుండు,

[Click here to watch Video](#)

పంచె కట్టుతోనే ప్రాణాలు బాసి,
 పాట్టి శ్రీరాముండు తెలుగు జాతి నిలిపి,
 గురుమ్ము జాపువా కాక దేవులప్లి,
 విశ్వనాథ, జంధ్యాల పొపయ్య శాస్త్రి.
 పంచె కట్టి మనకందించినారు
 తెలుగు కవితా సుధామృతమ్ము !
 దాని గోల నీకింత వెగటదేల పంచె కట్టులేదన్న కించగాక?
 పంచె కట్టులోన ఎన్ని బాధలున్న
 కట్టితీరవలయునన్న ధీరుడొకడు
 పంచె కట్టుక ఉన్న మనుజడ్యులు
 నన్నమాట వినుడు జనులు నిజము.
 అలనాటి పలనాటి వీరులందరు కలసి
 పంచె తలపాగ మళ్లులేద?
 కృష్ణదేవరాయ భువనవిజయమ్మున
 కవుల తలపాగాలు మాడలేద?
 నేటి సిలికానాంధ సైనికులందరు
 పంచె నడుముకి కట్టి ముందు దూకలేద?
 అంతవరకెందుకు, నేటి మన పెళ్ళిలో
 పంచనే తెరగా వాడలేద?
 అట్టి పంచె విలువని మనకు గుర్తు చేసి
 మనలోని పాత స్మృతుల నెన్నటినో రేపి,
 ఓలలాడించినట్టి ఘనులు వీరు
 సిలికానాంధ సంఘపు జనులే సుమీమ్!
 అట్టి పంచె కున్న ప్రశస్తినంత
 గట్టిగా వివరింప భాగ్యమచ్చే
 కట్టుడీ పంచె ఓ పురుషులార!
 సన్యాసి మది ఎంతో పులకరించ. !!

ఉగాది వచ్చేసిన వేళ

కిరణ్ ప్రభ

చర్యిత చరణం బుతు గమనం.. ఇదే కాల చక్రం,
 చూస్తూ చూస్తూనే ఉగాది వచ్చేసింది
 ఇందులో పెద్ద విశేషమేముందీ...
 అనుకుంటుండగానే అందింది
 కవితా పరిణామికి రమ్మని ఒక ఆహ్యానం..!
 క్రిందటేదాది చూసిన ఉగాదే కదా
 నాడు విన్న ప్రకృతి గానమే కదా..
 ఒక పాత కవితతో సరిపెడదామనుకున్నాను
 బూజదులిపి పుస్తకాలు వెదకడం మొదలెట్టాను..
 "కొత్త సంవత్సరం రోజు పాత కవితా..!?" వంటింట్లోంచి శ్రీమతి అసంత్రప్పి..
 "పాత కవితకు కొత్త వాసన రాదు.." కుమార రత్నం ఉచిత సలహా..!
 ఇంట్లోని ప్రైవ్యక్తులనే ఒప్పించలేనప్పుడు
 సభాసదుల్ని ఎలా మెప్పించగలను?
 సందేహం మొలకెత్తింది సహజంగానే
 కొత్త కవితకోసం మనసు తరిమింది వెను వెంటనే..!
 కవితరాసే స్వార్థి కోసం..
 వసంత వనంలోకి అడుగుపెట్టాను
 ఉగాది సంకేతాలకోసం చుట్టూ పరికించాను..!
 ఆశ్చర్యం.. రంగుల సముదంలా ఉండాల్చిన పూలతోట నిరోమయంగా ఉంది,
 కళాకాంతులు లేక వెలవెల బోతోంది..
 కోయిల గానం కోసం ఎదురు చూస్తుంటే
 ఓ మూలగా పడిపున్న కోయిలలు కనిపించాయి,
 ధవళకాంతులు చిందే వేపచెట్ల కోసం వెదుకుతుంటే
 పూతలేక, ఆకురాలు కాలంనుంచీ
 తేరుకోని చెట్ల నగ్గంగా దర్శనమిచ్చాయి,
 విరగ్గాని, పచ్చటి పిందెలతో నిండుగా ఉండల్చిన మామిడి చెట్ల,
 విషాదభరిత యోగినుల్లా కనిపించాయి,
 వసంత కాంతులతో కేరింతలు కొట్టాల్చిన పూలతోట

[Click here to watch Video](#)

చిద్రమై, చిన్నాభిన్నమై, అతలాకుతలమై..!
 నేనొచ్చింది సరైన సమయం కాదేమో..
 పంచాగం తిరగేశాను..తిథి వారాలు మళ్ళీ చూశాను..
 ఖచ్చితంగా ఇది ఉగాది సమయమే..
 కొత్త సంవత్సరం రావల్సిన కాలమే..!
 "కోయిలమా..కోయిలమా..
 ఎందుకిలా ..రాగాలు లేని రాయిలా.. తెల్లారని లేయిలా..!?" ప్రశ్నించాను..
 "ఏం చేప్పేది కవీ..-
 సమకూర్చుకున్న రాగాల నిధులన్నింటినీ కృషి బాంక్లో దాచుకున్నాం.
 పోగుచేసుకున్న స్వరాల ఆభరణాలనన్నింటినీ చార్చినార్ బాంక్లో
 పొదుపుచేసుకున్నాం..
 కృషి, వాసవి, కవ్యక.. పేరేదైతేనేం..
 కో అపరేటివ్ బాంకులన్నీ మా కలల్ని కూల్చేశాయి..
 నమ్మిన మా అందర్ని నట్టేట్లో ముంచేశాయి..
 సర్వం కోల్పోయిన దీనవరితులం మేమిపుడు..
 స్వరాలు మర్మిపోయిన రాగహీనులం మేమిపుడు..!" సమాధానం చెప్పలేక
 ముందుకి కదిలాను..
 "వేపచెట్టమా..మామిడి కొమా..మీకేమైందమా..
 పుల్లదనంలో కమ్మదనం చూపే మామిడి పిందెలక్కడ?
 ఆకులమధ్యన తెల్ల ముత్యాల్లా మెరిసే వేప పూతలెక్కడ? .." మరో సందేహాన్ని
 ముందుంచాను..
 "మమ్మల్చింకా గుర్తుంచుకున్న కవీ..
 మా గురించి స్వందిసున్న మనిషి..
 దిన ప్రతికలు వదవడం లేదా..
 కల్లోలిత సమాజాన్ని గమనించడం లేదా..
 పోలీసుల ఎన్కొంటర్ లో పేలిన తూటాలూ..
 మావోయిస్టుల ప్రతిచర్యలో ఎగిరిన బాంబులూ..
 ఎవరికోసం ఎవరు త్యాగాలు చేస్తున్నారో..
 ఎవరి రక్షణకోసం ఎవరు మరణిస్తున్నారో..
 అర్థంకాని అయోమయంలో..రగిలిన రావణకాష్టంలో..

మేమూ మాడిపోయాం..
 పూతని కోల్పోయాం..పిందెలు రాల్సేసుకున్నాం..
 కొనపూపిరితో మిగిలున్నారం...”
 ఏం చెప్పాలో తెలీక పరిసరాలకేసి దృష్టి సారించాను..
 ”అమ్మా..వసంత వనబాలా..
 నీకేమైంది తల్లి..
 మోసాలకూ, దారుణాలకూ సాక్షంగా మిగిలావా..
 నిన్నాశయించిన వాళ్ళని ఓదార్పులేకున్నావా..!
 తరలివచ్చిన వసంత శోభతో వీళ్ళకి సాంత్యననివ్యాలేవా..?”
 ”పిచ్చి కవి.. నేను నాలా ఉన్నానా?
 భూకజ్ఞాదరులు నన్ను సగం మింగేశారు..
 మిగిలిన సగాన్ని, సునామీ తరంగాలు మట్టుబెట్టి వెళ్ళాయి..
 ఇంకెక్కడిదీ వసంతం! ఇంకెక్కడిదానాటి వైభవం!?
 ఇంకా నువ్విక్కడే వుంటే..
 ఓ బందూకో..ఓ నాటుబాంబో.. ఈ దాదానో..ఓ రౌడీయో..
 నీపై దాడి చేస్తారు..ఎంతకైనా బరితెగిస్తారు.. వెళ్ళిపో..వెళ్ళిపో..”
 ”బాబోయ్..ఎవరో తరుముకొస్తున్నారు..కాపాడండి..కాపాడండి..”
 దుప్పటి ముసుగు తొలగించాను
 ఇంతవరకూ ఆవరించిన కలల వలయంనుంచీ బయటికొచ్చాను..
 ఎన్ని వాస్తవాలని చూపించింది స్వప్పుం!..
 ఐతే నిజంగానే ఉగాది ఆగి పోయిందా? వసంతం రానని భీషించిందా?
 అనుమానంగా పెరట్లోకి వెళ్ళాను..
 మామిడి పిందెలు చవులూరిస్తూ పిలిచాయి..
 వేపపూత సౌరభాలు విరజిమ్మతోంది..
 కోకిలమ్మలు స్వర సాగర సంగమంలో మునిగి తేలుతున్నాయి..
 వసంతం..వసంతంగానే నడిచోచ్చింది..!
 ఉగాదిని నిజంగానే వెంటబెట్టుకొచ్చింది..!
 మర్రెతే కలలో కనిపించినవన్నీ!?
 అవన్నీ ఎవరూ కాదనలేని నిజాలే..
 అందర్నీ కలవర పరిచే ప్రశ్నల సందోహలే!..

ఐనా..ప్రకృతి తన ధర్మం మరచిపోలేదు..
 వసంతాన్ని తోడ్చొని రావడం మానలేదు..
 సమస్యలు..సుఢిగుండాలు.. ఎన్నున్నా..
 చీకటి నిశిలో చుక్కలు చూడు
 బాధల మధ్యన ఆశను చూడు,
 తిమిరంతో సమరం సాగించు
 వేకువ కోసం పురోగమించు..!
 నిన్న పునాదులపై నేడు మొలుస్తుంది
 నేటి ఆశలతో దేపు పుష్టిస్తుంది,
 నిన్న ఎన్నడూ నేటికి సంకెల కారాదు
 నేడు ఏనాడూ దేపటికి హద్దు కాబోదు..!
 సంకల్పం, ఆశావాదం, పురోగమన సిద్ధాంతం..పాటించినంతకాలం..
 ఎడారిలోనైనా ఉగాదిని కనుక్కొవచ్చు..
 శిథిలాలోనైనా వసంతాన్ని సృజించవచ్చు..
 గుండెండుగా ఆశలు నింపుకుండాం రండి..
 కలల్చీ, కోరికల్చీ నిజం చేసుకునే మార్గం వైపు పయనిద్దాం..రండి..!

మెరుపు కవితలు

గలిమెళ్ళ నాగేశ్వర రావు

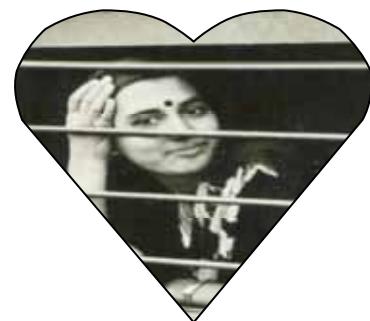
గోడదాటిన గౌరె
కుప్పకూలిన కుర్చీ
కొత్త జెండా లో పాత
ముఖం..!

బస్సులో నవ్వుతూ
చిన్నప్పటి నేస్తం
ఇక ప్రయాణం
బాల్యంలోకి..!

ఒకే టికెట్ కొన్నాను
కానీ
ప్రయాణిస్తున్నది మనిద్దరం !!

రొయ్యలని వెదుకుతూ

సందం ఓ రాతి ఊళ్ళోకి !!

సుజసరంజని

జూలై 2005